

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 70Ek/186/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125394024
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Linková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2026:6125394024.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, so sídlom: A. XXXX/XX, XXX XX B., práv. zast.: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom: 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, proti povinnému: C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom: E. D. XXX, XXX XX E. D., o vymoženie 3.955,30 Eur s príslušenstvom, vykonávanej súdnym exekútorom: JUDr. Jozefom Ďuricom, so sídlom exekútorského úradu: Borovianska č. 17, 960 01 Zvolen, pod sp.zn. 359EX 6651/25, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie **z a m i e t a**.
- II. Oprávnenému sa voči povinnému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie vo výške 105,02 Eur, ktoré budú v prospech oprávneného vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 26.09.2025 domáhal od povinného vymoženia 3.955,30 Eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu – platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 3Up/1003/2025 zo dňa 29.07.2025, vykonateľný dňa 19.08.2025. Poverením zo dňa 20.10.2025 súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu.
2. Povinný podal v zákonom stanovenej lehote návrh na zastavenie exekúcie z dôvodu, že nesúhlasí s konečnou sumou, ktorá sa vymáha, t.j. 7.004,43 Eur, keďže pôvodná pohľadávka je 3.955,30 Eur. Povinný ďalej uviedol, že dlh vo výške 3.955,30 Eur je povinný ochotný uhradiť v splátkach.
3. Oprávnený vyjadril nesúhlas so zastavením exekúcie. Z povahy exekučného konania je zřejmé, že v exekučnom konaní sa uskutočňuje nútený výkon judikovaného nároku oprávneného, ktorý sa vykonáva zásahom do práv povinného. Tento nútený výkon sa uskutočňuje za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý bol oprávnenému priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu a povinný tento nárok dobrovoľne nesplnil. Vzhľadom na skutočnosť, že povinný neuhradil celú vymáhanú pohľadávku oprávneného priznanú exekučným titulom, podal oprávnený návrh na vykonanie exekúcie – t. j. uplatnil si právo, ktoré mu bolo vykonateľným exekučným titulom priznané a ktoré nebolo povinným dobrovoľne splnené. „Exekučný súd nemôže oprávnenému odoprieť právo domáhať sa súdnej ochrany pri výkone priznaného práva.“ (Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 23.8.2022, sp. zn. 25Ek/982/2020). Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že exekučné konanie bolo začaté oprávnene. V podaní povinný neuvádza žiadny dôvod, pre ktorý by mala byť exekúcia zastavená. Podľa Uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 23.8.2022, sp. zn. 25Ek/982/2020 „návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od exekúcie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie musí uviesť skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. bránia jeho vymáhateľnosti alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná (napr. vymáhaný nárok zanikol splnením, exekučný titul bol zrušený na základe mimoriadnych opravných

prostriedkov a pod.)“ Oprávnený ma za to, že povinný nepredložil súdu žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali nevykonateľnosť exekučného titulu a ani žiadna zo skutočností, ktoré uvádza povinný v návrhu na zastavenie exekúcie nenaplnila zákonný dôvod § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Povinný taktiež neuviedol a nepreukázal žiadne dôvody na zastavenie exekúcie, ktoré sú taxatívne uvedené v ustanovení § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, a to dôvody preukazujúce zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu, ani skutočnosti brániace vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom podľa názoru oprávneného neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu. Vzhľadom na vyššie uvedené, oprávnený má za to, že nie je žiadny zákonný dôvod na zastavenie exekúcie, nakoľko pohľadávka oprávneného nebola uhradená v celej výške. V exekučnom konaní sa už nerozhoduje o dôvodnosti, resp. výške nároku oprávneného. „Súd v exekučnom konaní skúma materiálnu a formálnu vykonateľnosť exekučného titulu, ako aj zhodu návrhu na vykonanie exekúcie s exekučným titulom, a to nielen v štádiu preskúmania návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku za účelom vydania poverenia na vykonanie exekúcie, ale aj za účelom zistenia existencie dôvodu podľa § 53 ods. 3 Exekučného poriadku, pre ktorý by bolo potrebné návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť, alebo taktiež aj v prípade, keď došlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie, pre zistenie dôvodu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Exekučný súd nie je oprávnený skúmať vecnú stránku exekučného titulu, pretože je viazaný rozhodnutím súdu v základom konaní, to znamená, že rozhodnutie súdu v základnom konaní nemôže byť exekučným súdom posúdené ako rozporné so zákonom. V exekučnom konaní súd skúma len to, či došlo k zániku práva vyplývajúceho z exekučného titulu po jeho vydaní, rozhodne nemôže ísť do jeho vecného prieskumu. Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo „nepripustnú nápravu“ vykonávaného rozhodnutia. Predmetom exekučného konania ako konania vykonávacieho nie je principiálne už spornosť či už právneho titulu, výšky alebo vlastníctva pohľadávky alebo spornosť vlastníctva veci či práva, ale jeho predmetom je nútený výkon rozhodnutia (exekučného titulu), ktorým o spornosti či už právneho titulu, výšky alebo vlastníctva pohľadávky, prípadne o spornosti vlastníctva veci či práva už bolo právoplatne rozhodnuté. Inými slovami povedané, o spore účastníkov exekučného konania (oprávneného a povinného z exekúcie) bolo už právoplatne rozhodnuté vo veci samej, a to exekučným titulom, ktorý je podkladom pre nariadenie exekúcie. S ohľadom na uvedené konajúci súd, tým že vydal rozhodnutie aplikoval právo, ktoré poznal a bol si vedomý účinkov vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa. Vzhľadom na skutočnosť, že povinný neuhradil celú vymáhanú pohľadávku oprávneného priznanú exekučným titulom, podal oprávnený návrh na vykonanie exekúcie – t. j. uplatnil si právo, ktoré mu bolo vykonateľným exekučným titulom priznané a ktoré nebolo povinným dobrovoľne splnené. „Exekučný súd nemôže oprávnenému odoprieť právo domáhať sa súdnej ochrany pri výkone priznaného práva.“ (Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 23.8.2022, sp. zn. 25Ek/982/2020). Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že exekučné konanie bolo začaté oprávnené. Oprávnený ma za to, že povinný nepredložil súdu žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali nevykonateľnosť exekučného titulu a ani žiadna zo skutočností, ktoré uvádza povinný v návrhu na zastavenie exekúcie nenaplnila zákonný dôvod § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Povinný taktiež neuviedol a nepreukázal žiadne dôvody na zastavenie exekúcie, ktoré sú taxatívne uvedené v ustanovení § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, a to dôvody preukazujúce zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu, ani skutočnosti brániace vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom podľa názoru oprávneného neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu. Vzhľadom na vyššie uvedené, oprávnený má za to, že nie je žiadny zákonný dôvod na zastavenie exekúcie. Oprávnený ďalej vyjadril nesúhlas s odpustením príslušenstva dlhu povinného. Čo sa týka žiadosti povinného o splátkový kalendár, oprávnený nesúhlasí s povolením splácania vymáhaného nároku v splátkach a s tým súvisiacim zrušením úkonov smerujúcich k zabezpečeniu majetku podľa § 61i ods. 2 Exekučného poriadku. V zmysle § 61g ods. 1 Exekučného poriadku povinný môže exekútora žiadať, aby mu bolo povolené splniť vymáhaný nárok na peňažné plnenie v splátkach a exekútor podľa § 61g ods. 2 a 3 Exekučného poriadku splnenie vymáhaného nároku v splátkach povolí za tam stanovených podmienok. Ak povinný zákonné podmienky nesplnil, oprávnený s povolením plnenia nároku v splátkach a s odkladom exekúcie nesúhlasí, t. j. nad rámec zákonných podmienok oprávnený súhlas podľa § 61g ods. 5 Exekučného poriadku v tomto konaní neudeluje. Pri žiadostiach povinných oprávnený posudzuje okrem ich sociálnej a finančnej situácie aj platobnú históriu a aktívny záujem povinného o svoje záväzky. Oprávnený má za to, že povinnému poskytol dostatok času a možností na dobrovoľné splnenie dlhu a vyriešenie jeho finančnej situácie. Exekučnému konaniu predchádzalo súdne konanie a súdному konaniu predchádzali viaceré výzvy na úhradu dlžnej sumy, či už zo strany advokátskej kancelárie, alebo priamo zo strany oprávneného. Šetrením bolo zistené, že povinný porušil zmluvne dohodnuté podmienky splácania, na výzvy oprávneného účinne nereagoval, ani neznižoval svoj dlh aspoň formou čiastočných

pravidelných úhrad v primeranej výške, pričom na dôsledky neplnenia bol zo strany oprávneného dôrazne upozornený. Vzhľadom na tieto skutočnosti oprávnený nemá dôvod predpokladať, že by po odsúhlasení splátkového kalendára dobrovoľne tento dlh povinný plnil. Z uvedených dôvodov oprávnený predloženú žiadosť povinného vyhodnotil ako nedôvodnú a zaujal zamietavé stanovisko. Záverom oprávnený dodáva, že povinný môže znižovať svoj dlh dobrovoľne aj bez povolenia odkladu exekúcie tak, aby svoj dlh splnil čo najskôr.

4. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu,
- e) predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

5. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

6. Podľa § 61 k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

7. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

8. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od exekúcie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Povinný v návrhu musí uviesť skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. bránia jeho vymáhateľnosti alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná (napr. vymáhaný nárok zanikol splnením, exekučný titul bol zrušený na základe mimoriadnych opravných prostriedkov a pod.

9. Súd uvádza, že preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovení Exekučného poriadku v platnom znení a taktiež sa oboznámil aj s vyjadrením oprávneného.

10. Povinný v podanom návrhu uviedol ako dôvod zastavenia exekúcie skutočnosť, že nesúhlasí s konečnou sumou, ktorá sa vymáha, t.j. 7.004,43 Eur, keďže pôvodná pohľadávka je 3.955,30 Eur. Súd v tomto smere uvádza, že uvedené tvrdenie povinného nemá za následok ani zánik vymáhaného nároku, ani nepredstavuje skutočnosť brániacu vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom tu neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu. Povinný nemôže v návrhu na zastavenie exekúcie namietat skutočnosti, ktoré vznikli pred vydaním exekučného titulu. Tieto skutočnosti mal namietat v konaní základnom a ak tak opomenul, nie je mu poskytnutá ochrana v exekučnom konaní. Pokiaľ povinný nesúhlasil s vydaným rozhodnutím a považoval nárok oprávneného za nedôvodný, mal možnosť v zmysle poučenia podať proti nemu v stanovenej lehote odpor, kde by v rámci dokazovania mohol uplatniť všetky svoje námietky a výhrady k exekučnému titulu.

11. Vo vykonávacom konaní musí súd vychádzať z vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, pretože len vykonáva to, o čom už bolo rozhodnuté a nenahrádza súd, resp. iný orgán, v základnom konaní a v jeho rozhodovacej činnosti. Exekučný súd je viazaný rozhodnutím vo veci samej, ktoré je vykonávané a ktoré zakladá oprávnenému právo na splnenie určenej povinnosti voči tam

označenému subjektu a preto exekučnému súdu neprislúcha čokoľvek meniť na tomto rozhodnutí, prípadne akokoľvek vecne preskúmať.

12. Súd skúmal návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a mal nesporne za preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú vo výroku exekučného titulu nesplnil. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa teda začali dôvodne. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhatelnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, súd podaný návrh na zastavenie exekúcie považuje za nedôvodný.

13. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd dospel k záveru, že tu nie je dôvod zastavenia exekúcie, a preto v súlade s citovaným ustanovením § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. (I. výrok)

14. K žiadosti povinného o možnosť splnenia vymáhaného nároku v splátkach súd poukazuje na ustanovenie § 61g Exekučného poriadku, v zmysle ktorého môže povinný požiadať exekútora, aby mu bolo povolené splniť vymáhaný nárok v splátkach, pričom tento (súdny exekútor) splátky povinnému povolí, a to v prípade splnenia zákonom predpokladaných podmienok. S ohľadom na uvedené je zrejmé, že otázka povolenia realizácie splátok zo strany povinného vo vzťahu k vymáhanému nároku v exekúcii je v pôsobnosti povereného súdneho exekútora, a nie súdu, ktorý rozhoduje o návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

15. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

16. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

17. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

18. Exekučný poriadok má osobitnú úpravu týkajúcu sa trov exekúcie oprávneného. Podľa ustanovenia § 199d Exekučného poriadku, má oprávnený voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo v dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Exekučný poriadok teda v zásade predpokladá, že v konaní vzniknú dôvodne vynaložené a účelné trovy exekúcie predovšetkým oprávnenému. Rozhodnutie o trovách exekúcie však nepochybne musí tiež zodpovedať všeobecnej zásade spravodlivosti súdneho konania, ako jednej z nosných zásad akéhokoľvek (teda aj exekučného) konania. Aj pri rozhodovaní o trovách exekúcie je preto nevyhnuté vychádzať z konkrétnych okolností danej veci a zohľadniť všetky osobitosti relevantné z hľadiska rozhodovania o trovách exekúcie.

19. Oprávnený si v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie uplatnil nárok na náhradu trov exekučného konania vo výške 105,02 Eur za jeden úkon právnej služby vo výške 1 základnej sadzby tarifnej odmeny - vyjadrenie k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, t.j. 1 x 70,54 Eur, k tomu režijný paušál vo výške 1 x 14,84 Eur + 23 % DPH. Súd preto oprávnenému voči povinnému priznal nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie v sume 105,02 Eur. Náhradu trov právneho zastúpenia súd oprávnenému priznal podľa § 1 ods. 3, § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, ods. 2, § 13a ods. 2 písm. c) per analogiam, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov vychádzajúc z tarifnej hodnoty veci 3.955,30 Eur. Súd bude postupovať v súlade s § 199d Exekučného poriadku a vydá dodatok k povereniu na vykonanie exekúcie, na podklade ktorého budú tieto trovy v prospech oprávneného voči povinnému vymáhané v tomto exekučnom konaní. (II. výrok)

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.